

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 9Co/856/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5813203957
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Kotrčová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5813203957.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Kotrčovej, členov senátu JUDr. Jána Burika, JUDr. Jozefa Turzu v právnej veci navrhovateľa Slovenský plynárenský priemysel, a.s., so sídlom Mlynské nivy 44/a, Bratislava, IČO: 35 815 256, zastúpeného advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., so sídlom Kubániho 16, Bratislava, IČO: 47 233 516 proti odporcovi Y. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. XX/XXX, B., v konaní o zaplatenie 600,- eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Námestovo, č.k. 3C/84/2013-76 zo dňa 8. 7. 2014, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi zaplatiť navrhovateľovi úrok z omeškania vo výške 8,75 % ročne zo sumy 596,- eur od 22. 9. 2012 do 16. 9. 2013, úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2,- eur od 26. 5. 2012 do 16. 9. 2013 a úrok z omeškania vo výške 9 % ročne zo sumy 2,- eur od 28. 4. 2012 do 16. 9. 2013, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Odporcovi uložil zaplatiť navrhovateľovi na trovách konania 207,54 eur, pozostávajúcich zo zaplateného súdneho poplatku za návrh vo výške 36,- eur a z trov právneho zastúpenia vo výške 171,54 eur, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku, k rukám právneho zástupcu navrhovateľa.

Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že odporca bol s navrhovateľom v zmluvnom vzťahu, v ktorom vystupoval v pozícii odberateľa plynu pre kategóriu domácnosť. Navrhovateľ bol z uvedeného titulu povinný dodávať odporcovi plyn a odporca bol za dodaný plyn povinný zaplatiť navrhovateľovi kúpnu cenu. Nárok navrhovateľa na úhradu za dodaný zemný plyn a služby s tým spojené v sume 600,- eur odporca uhradil po podaní žalobného návrhu, preto zobral navrhovateľ návrh v časti istiny späť v celom rozsahu a súd konanie v časti o zaplatenie 600,- eur zastavil podľa § 96 ods. 1, 3 O.s.p.. Z jednotlivých faktúr mal súd preukázané, že sumu 596,- eur na základe faktúry č. 7412861215 mal odporca uhradiť do 27. 4. 2012, sumu 2,- eur na základe faktúry č. 3190037771 do 21. 9. 2012 a sumu 2,- eur na základe faktúry č. 3160072033 do 25. 5. 2012. Odporca uhradil navrhovateľovi čiastku 600,- eur (596+2) dňa 17. 9. 2013, dostal sa do omeškania s plnením peňažného dlhu odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti jednotlivých faktúr. Omeškanie odporcu teda trvalo od 22. 9. 2012 do 16. 9. 2013 so sumou 596,- eur (faktúra č. 7412861215), od 26. 5. 2012 do 16. 9. 2013 so sumou 2,- eur (faktúra č. 3160072033) a od 28. 4. 2012 do 16. 9. 2013 so sumou 2,- eur (faktúra č. 3190037771). Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k 22. 9. 2012 bola vo výške 0,75 % ročne, ku dňu 26. 5. 2012 a 28. 4. 2012 bola vo výške 1 % ročne. Výška úrokov z omeškania k 22. 9. 2012 bola vo

výške 8,75 %, ku dňu 26. 5. 2012 a 28. 4. 2012 bola vo výške 9 %. V nadväznosti na uvedené okresný súd rozhodol spôsobom, uvedeným vo výrokovej časti rozhodnutia.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s prihliadnutím na úspech navrhovateľa v spore a účelnosť ním vynaložených trov konania.

Proti rozsudku okresného súdu, v zákonnej lehote, doručil odvolanie odporcu. Vytýkal okresnému súdu, že rozhodol o veci samej na pojednávaní 8. 7. 2014 v neprítomnosti odporcu, ktorý nedal súhlas na pojednávanie v jeho neprítomnosti. Tvrdenie súdu, že sa úmyselne vyhýbal prevziať doručovanú zásielku, sa nezakladá na pravde, nakoľko každú zásielku prebral a o zásielke o vytýčenom termíne pojednávania sa dozvedel až z rozsudku, ktorý mu bol doručený, navyše súd ho mohol predvolať i cez email a určite by bol reagoval na predvolanie, nakoľko sa chcel brániť proti nepravdivej žalobe. Vyjadril presvedčenie, že po predložení dokladov z jeho strany súd svoje terajšie rozhodnutie zmení. Postup a rozhodnutie okresného súdu odporcu považoval za nezákonný, nerešpektujúci Ústavou SR garantované právo na prejednanie veci a právo vyjadriť sa ku všetkým skutočnostiam a dôkazom. Podmienky upravené v § 101 ods. 2 O.s.p. neboli v posudzovanom prípade naplnené. Súd nebol oprávnený konať v neprítomnosti odporcu. Zároveň bolo porušené aj právo na rovnosť účastníkov konania, na základe čoho dospel k záveru, že postupom súdu mu bola ako účastníkovi odňatá možnosť konať pred súdom, čím bol daný odvolací dôvod v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.. V odvolacom návrhu žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok okresného súdu zmenil a vec vrátil na nové konanie.

Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec v intenciách ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu ako správny, podľa § 219 O.s.p. potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z výsledkov vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým zisteniam a vyvodil správny právny záver. Svoje rozhodnutie náležitým a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že predvolanie na pojednávanie, vytýčené na deň 29. 5. 2014 nebolo odporcom prevzaté v odbernej lehote, na podklade čoho okresný súd pojednávanie vytýčené na 29. 5. 2014 odročil na termín 8. 7. 2014 o 9,00 hod.. Predvolanie na toto pojednávanie opätovne nebolo prevzaté odporcom v odbernej lehote, na základe čoho okresný súd považoval zásielku za doručenu na základe fikcie doručenia v zmysle ust. § 47 ods. 2 posledná veta O.s.p..

Podľa § 47 ods. 2 posledná veta O.s.p. ak si adresát zásielku do 3 dní od uloženia nevyzdvihne, považuje sa posledný deň tejto lehoty za deň doručenia, aj keď sa adresát o uložení nedozvedel.

Odporca v podanom odvolaní nenamietal, že by sa v čase plynutia trojdňovej úložnej lehoty v mieste doručovania nezdržiaval, teda nemal reálnu možnosť si zásielku vyzdvihnúť, resp. nepredložil žiaden dôkaz, ktorý by mohol potvrdiť skutočnosť, že počas plynutia odbernej lehoty sa nezdržiaval na adrese, na ktorú mu bolo predvolanie súdu doručované, a preto ani odvolací súd nemal dôvod pochybovať o tom, že odporca mal vykázané doručenie na vytýčený termín pojednávania náhradným doručením.

Pokiaľ odporca namietal správnosť napadnutého rozhodnutia, nepredložil jediný dôkaz, ktorý by spochybnil skutočnosť konštatovanú okresným súdom, resp. tieto vyvrátil.

Okresný súd vo svojom rozhodnutí podrobným spôsobom popísal, na základe akých skutočností ustálil omeškanie odporcu so splnením svojho peňažného záväzku a akým spôsobom ustálil výšku úrokov z omeškania odporcu ku dňu vzniku omeškania s plnením jeho jednotlivých peňažných záväzkov vo vzťahu k navrhovateľovi.

Nakoľko odporca ani v podanom odvolaní dôkazy, popierajúce skutočnosti konštatované okresným súdom a podložené navrhovateľom, nepredložil, neostávalo odvolaciemu súdu, než rozhodnutie okresného súdu ako správne podľa § 219 ods. 1, 2 O.s.p., stotožniac sa v ostatnom s odôvodnením rozhodnutia okresného súdu, potvrdiť.

Za nie bez významu odvolací súd považoval za potrebné uviesť, že sporové konanie je ovládané zásadou prejednacou, ktorú je treba chápať tak, že tvrdiť určité skutočnosti a predkladať o nich dôkazy, je vecou účastníkov konania. V danom prípade pokiaľ odporca namietal a popieral skutočnosti tvrdené okresným súdom, bolo jeho povinnosťou predložiť dôkazy na podporu svojich námietok. Pokiaľ tieto dôkazy nepredložil, logicky niesol zodpovednosť za výsledok sporu, ktorý vyznel v jeho neprospech. V konaní totiž bolo jednoznačne preukázané, že odporca dlžné sumy uplatňované navrhovateľom uhradil až po podaní žalobného návrhu. Z jednotlivých faktúr bola zrejmá nielen výška peňažného plnenia, ale i dátum splatnosti, a teda správne okresný súd vychádzajúc z týchto skutočností ustálil omeškanie odporcu spôsobom, uvedeným v napadnutom rozhodnutí.

Navrhovateľovi odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebolo preukázané, že by mu účelne vynaložené výdavky v súvislosti s predmetným odvolacím konaním vznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e** je prípustné.